

[Forsvarsministeren.]

for dansk forsvar søges tilvejebragt oplysninger om militære anlæg, men hvor denne forseelse f. eks. af bevismæssige grunde ikke kan henføres under straffelovens strengere bestemmelser. Jeg er naturligvis ikke interesseret i, at overtrædelser af fotograferingsforbuddet, og da specielt de utilsigtede, forfølges for princippets skyld, og det sker da heller ikke.

Spørgsmålet om en smidig fortolkning af disse bestemmelser blev taget op til overvejelse for flere år siden med henblik på dels at udskille sådanne militære anlæg, som ud fra sikkerhedsmæssige hensyn kunne undtages fra forbud mod fotografering, dels at søge gennemført en tydelig afmærkning med fotoforbudsskilte for de anlæg, der fortsat burde omfattes af fotograferingsforbud, og endelig at finde frem til lempeligere bestemmelser om den fremgangsmåde, der skulle benyttes ved konstatering af overtrædelser af forbuddet. Resultatet af disse overvejelser medførte, at fotografering, som tidligere betragtedes som en overtrædelse af straffeloven, for visse militære objekter nu tolereres, samt at en del mindre alvorlige sager kan ordnes, uden at retsforfølgning indledes. Der er da også i de senere år sket en mærkbar nedgang i antallet af fotograferingssager.

For så vidt angår sagen mod den udenlandske turist, som hr. Svend Haugaard omtalte, drejer det sig — formoder jeg — om den schweiziske statsborger, der i sommer efter med SAS at være landet på flyvestation Karup blev tilbageholdt, da han overtrådte fotograferingsforbuddet. Det er rigtigt, at der ved udgangen til maskinerne i Kastrup ved skiltning på dansk, engelsk og tysk — og jeg gad nok se den schweizer, som i hvert fald ikke kunne et af sprogene, enten engelsk eller tysk — er gjort opmærksom på fotograferingsforbuddet, ligesom dette af SAS-personellet skal meddeles passagegerne i maskinen til Karup. Ved en fejltagelse blev denne oplysning imidlertid ikke givet, hvilket det militære personel i Karup var uvidende om, og derfor blev manden holdt tilbage, men der blev ikke rejst tiltale mod den pågældende.

Hvad angår sagen mod den journalist, som tog et billede af Anholt havn med radar-tårnet i baggrunden og bagefter lod billedet

offentliggøre i et dagblad, er denne sag efter min mening af en helt anden karakter. Dels fremgik det af billedteksten i dagbladet, at den pågældende var helt klar over, at radartårnet ikke måtte fotograferes, og at han således overtrådte gældende lov, dels forelå der en sikkerhedsmæssig kompromittering af et af vore militære anlæg, idet fotografier af et radartårn kan afsløre radarens styrke og rækkevidde. Af disse årsager besluttedes det, at der i dette tilfælde skulle rejses tiltale mod den pågældende.

Jeg regner med inden årets udgang at modtage forslag fra forsvarschefen om en begrænsning af det antal militære anlæg, der fremtidig skal omfattes af fotograferingsforbuddet, samt forslag til en yderligere umiddelbart forståelig afmærkning af disse. Inden for den gældende lovgivning og under hensyn til forsvarets selvfølgeligelige sikkerhedsmæssige behov skulle der hermed være indført rimelige og passende lempelser.

Svend Haugaard: Ja, det glæder mig naturligvis, at man overvejer at tage spørgsmålet op til en ny vurdering, og det vil jeg da meget stærkt anbefale.

Jeg synes stadig væk ikke, det er fornuftigt, at man gennemfører fotograferingsforbud for emner, som utvivlsomt er gennemfotograferet i forvejen eller kan tages — for Anholts vedkommende — fra u-både og fiskerkuttere og fly og spionsatellitter, og jeg ved ikke hvad. Det virker temmelig ugæstfrit over for fremmede, der kommer hertil, at vi er så forsigtige, og det virker ret meningsløst over for vore egne, at man skal gå rundt og passe på, at man ikke kommer til at dreje sit amatørapparat, så et fjerntliggende — jeg havde nær sagt krudttårn — radartårn kommer med på billedet. Det er meningsløst, og vi gør i virkeligheden grin med os selv. Derfor vil jeg stærkt henstille til forsvarsministeren, at man meget grundigt reviderer denne bestemmelse med hensyn til, hvilke emner der ikke må fotograferes.

Forsvarsministeren (Victor Gram): Næh, vi overvejer ikke at tage spørgsmålet op, vi er i fuld gang med at overveje og udføre i praksis de ting, der har været overvejet, også resultaterne af de sidste overvejelser,